

The Prophets and Psalmists as Exegetes - Class # 3

For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

How the Prophet Zecharya Understood Biblical Redemption & How it Helps Us Understand Megillat Esther

I. Zecharya - chapters 7 thru 8

- א** וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע, לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ; הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה, בְּאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי--בְּכֶסֶלֶוּ.
- ב** וַיִּשְׁלַח, בֵּית-אֵל, שְׂרָאָצֶר, וְרָגַם מְלָךְ וְאַנְשָׁיו--לְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה.
- ג** לֵאמֹר, אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבַיַּת-יְהוָה צְבָאוֹת, וְאֶל-הַנְּבִיאִים, לֵאמֹר: הֲאֵבַכָּה, בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי--הַנִּזְוֶר, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים. {פ}
- ד** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר.
- ה** אָמַר אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ, וְאֶל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: כִּי-צַמְתֶּם וְסָפוּד בְּחֲמִישֵׁי וּבְשִׁבְעֵי, וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה--הַצּוֹם צַמְתִּנִּי, אָנִי.
- ו** וְכִי תֹאכְלוּ, וְכִי תִשְׁתּוּ--הֲלוֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים, וְאַתֶּם הַשְּׂתִים.
- ז** הֲלוֹא אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים, בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יֹשֶׁבֶת וְשָׁלוֹה, וְעָרֶיהָ סְבִיבֹתֶיהָ; וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה, יֹשֵׁב. {פ}
- ח** וַיְהִי, דְבַר-יְהוָה, אֶל-זְכַרְיָה, לֵאמֹר.
- ט** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, לֵאמֹר: מְשַׁפֵּט אֲמָת, שְׁפֹטוּ, וְחָסֵד וְרַחֲמִים, עֲשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו.
- 1** And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislew;
- 2** When Bethel-sarezzer, and Regemelech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD,
- 3** and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' {P}
- 4** Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying:
- 5** 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, did ye at all fast unto Me, even to Me?
- 6** And when ye eat, and when ye drink, are ye not they that eat, and they that drink?
- 7** Should ye not hearken to the words which the LORD hath proclaimed by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, and the South and the Lowland were inhabited?' {P}
- 8** And the word of the LORD came unto Zechariah, saying:
- 9** 'Thus hath the LORD of hosts spoken, saying: Execute true judgment, and show mercy and compassion every man to his brother;

י וְאַלְמָנָה וַיִּתּוֹם גֵּר וְעֲנִי, אֶל-תַּעֲשׂוּקוֹ; וְרַעַת
אִישׁ אָחִיו, אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם.

10 and oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart.

יא וַיִּמְאַנּוּ לְהִקְשִׁיב, וַיִּתְּנוּ כִתְף סָרְרַת;
וְאַזְנֵיהֶם, הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ.

11 But they refused to attend, and turned a stubborn shoulder, and stopped their ears, that they might not hear.

יב וְלִבָּם שָׁמוּ שְׁמִיר, מִשְׁמוֹעַ אֶת-הַתּוֹרָה
וְאֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ,
בְּיַד, הַנְּבִיאִים הָרְאשֹׁנִים; וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל,
מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת.

12 Yea, they made their hearts as an adamant stone, lest they should hear the law, and the words which the LORD of hosts had sent by His spirit by the hand of the former prophets; therefore came there great wrath from the LORD of hosts.

יג וַיְהִי כַאֲשֶׁר-קָרָא, וְלֹא שָׁמְעוּ: כִּן יִקְרָאוּ
וְלֹא אֲשַׁמַּע, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.

13 And it came to pass that, as He called, and they would not hear; so they shall call, and I will not hear, said the LORD of hosts;

יד וְאִסְעַרְם, עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּם,
וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם, מֵעַבֵּר וּמִשָּׁב; וַיִּשְׁימוּ
אָרֶץ-חֲמֻדָּה, לְשִׁמָּה. {פ}

14 but I will scatter them with a whirlwind among all the nations whom they have not known. Thus the land was desolate after them, so that no man passed through nor returned; for they laid the pleasant land desolate.'

Chapter 8

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, לֵאמֹר.

1 And the word of the LORD of hosts came, saying:

ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, קִנְיַתִּי לְצִיּוֹן קִנְיָה
גְּדוֹלָה; וְחֲמָה גְּדוֹלָה, קִנְיַתִּי לָהּ.

2 Thus saith the LORD of hosts: I am jealous for Zion with great jealousy, and I am jealous for her with great fury.

ג כֹּה, אָמַר יְהוָה, שְׁבִתִּי אֶל-צִיּוֹן, וְשָׁכַנְתִּי
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם; וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת,
וְהָר-יְהוָה צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ. {ס}

3 Thus saith the LORD: I return unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth; and the mountain of the LORD of hosts the holy mountain. {S}

ד כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, עַד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים
וְזָקֵנוֹת, בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם; וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ
בְּיָדוֹ, מִרְבַּ יָמָיו.

4 Thus saith the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age.

ה וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ, יְלָדִים וַיְלָדוֹת,
מִשְׁחָקִים, בְּרַחְבֵּיתֶיהָ. {ס}

5 And the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof. {S}

ו כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, כִּי יִפְלֵא בְּעֵינַי
שְׂאֲרִית הָעָם הַזֶּה, בַּיָּמִים הָהֵם--גַּם-בְּעֵינַי,
יִפְלֵא, נְאֻם, יְהוָה צְבָאוֹת. {פ}

6 Thus saith the LORD of hosts: If it be marvellous in the eyes of the remnant of this people in those days, should it also be marvellous in Mine eyes? saith the LORD of hosts. {P}

ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי
מֵאֲרָץ מִזְרָח, וּמֵאֲרָץ, מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ.

7 Thus saith the LORD of hosts: Behold, I will save My people from the east country, and from the west country;

ח וְהֵבֵאתִי אֹתָם, וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם; וְהָיוּ-
לִי לְעָם, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים--בְּאֱמֶת,
וּבְצִדְקָה. {ס}

8 And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I will be their God, in truth and in righteousness. {S}

ט כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם,
הַשְׁמָעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה--
מִפִּי, הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר בְּיוֹם יִסַּד בַּיִת-יְהוָה
צְבָאוֹת הֵחִיל, לְהִבְנוֹת.

9 Thus saith the LORD of hosts: Let your hands be strong, ye that hear in these days these words from the mouth of the prophets that were in the day that the foundation of the house of the LORD of hosts was laid, even the temple, that it might be built.

י כִּי, לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם, שָׁכַר הָאָדָם לֹא
נְהִיָּה, וּשְׁכַר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה; וְלִיוֹצֵא וּלְבָא
אִין-שְׁלוֹם מִן-הַצָּר, וְאֲשַׁלַּח אֶת-כָּל-הָאָדָם
אִישׁ בְּרֵעֵהוּ.

10 For before those days there was no hire for man, nor any hire for beast; neither was there any peace to him that went out or came in because of the adversary; for I set all men every one against his neighbour.

יא וְעַתָּה, לֹא כִיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אָנִי,
לְשְׂאֲרִית, הָעָם הַזֶּה--נְאֻם, יְהוָה צְבָאוֹת.

11 But now I will not be unto the remnant of this people as in the former days, saith the LORD of hosts.

יב כִּי-זָרַע הַשְּׁלוֹם, הִגִּיפוּ תַתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֲרָץ
תַתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ, וְהַשָּׁמַיִם, יִתְּנוּ טֶלֶם;
וְהִנְחַלְתִּי, אֶת-שְׂאֲרִית הָעָם הַזֶּה--אֶת-כָּל-
אֵלֶּה.

12 For as the seed of peace, the vine shall give her fruit, and the ground shall give her increase, and the heavens shall give their dew; and I will cause the remnant of this people to inherit all these things.

יג וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קְלָלָה בְּגוֹיִם, בַּיִת
יְהוּדָה וּבַיִת יִשְׂרָאֵל--כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם,
וְהָיִיתֶם בְּרָכָה: אֶל-תִּירְאוּ, תַּחֲזֹקְנָה
יְדֵיכֶם. {ס}

13 And it shall come to pass that, as ye were a curse among the nations, O house of Judah and house of Israel, so will I save you, and ye shall be a blessing; fear not, but let your hands be strong. {S}

יד כִּי כֹה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי
לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי, אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת; וְלֹא, נִחַמְתִּי.

14 For thus saith the LORD of host: As I purposed to do evil unto you, when your fathers provoked Me, saith the LORD of hosts, and I repented not;

טו כֹּן שִׁבְתִּי זְמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה, לְהִיטִיב אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בַּיִת יְהוּדָה : אֶל-תִּירְאוּ.

15 so again do I purpose in these days to do good unto Jerusalem and to the house of Judah; fear ye not.

טז אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ : דַּבְּרוּ אִמְת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ--אִמְת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם, שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם.

16 These are the things that ye shall do: Speak ye every man the truth with his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates;

יז וְאִישׁ אֶת-רֵעֵת רֵעֵהוּ, אֶל-תַּחֲשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעְתַּ שֶׁקֶר, אֶל-תִּאָהְבוּ : כִּי אֶת-כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי, נֶאֱס-יְהוָה. {ס}

17 and let none of you devise evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath; for all these are things that I hate, saith the LORD.' {S}

יח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר.

18 And the word of the LORD of hosts came unto me, saying:

יט כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֶשְׂרִי יִהְיֶה לְבַיִת-יְהוּדָה לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים ; וְהָאִמְת וְהַשָּׁלוֹם, אָהְבוּ. {פ}

19 'Thus saith the LORD of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful seasons; therefore love ye truth and peace. {P}

כ כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת : עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים, וַיֹּשְׁבִי עָרִים רַבּוֹת.

20 Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities;

כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל-אַחַת לֵאמֹר, נִלְכָּה הַלּוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה, וּלְבַקֵּשׁ, אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת ; אֵלֶּכָּה, גַּם-אֲנִי.

21 and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also.

כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עַצוּמִים, לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת בְּיְרוּשָׁלַם, וּלְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה. {ס}

22 Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. {S}

כג כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, בַּיָּמִים הַהֵמָּה, אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים מְכַל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם ; וְהִחְזִיקוּ בְּכַנּוֹ אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר, נִלְכָּה עִמָּכֶם--כִּי שָׁמַעְנוּ, אֱלֹהִים עִמָּכֶם. {ס}

23 Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.' {S}

Big question - who are the "neviim rishonim" in chapter 7?

Note the parallel to Isaiah chapter 2 -

- א** הַדְּבָר אֲשֶׁר חָזָה, יִשְׁעֶיהוּ בֶן-אָמוֹץ, עַל-
יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַם.
- ב** וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, נִכּוֹן יִהְיֶה הַר
בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים, וְנִשְׂאָ, מִגְּבְעוֹת;
וְנָהְרוּ אֵלָיו, כָּל-הַגּוֹיִם.
- ג** וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים, וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה
אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְיִרְנוּ
מִדְרָכָיו, וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו: **כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה, וּדְבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם.**
- ד** וְשִׁפֵּט בֵּין הַגּוֹיִם, וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים;
וְכִתְּתוּ חַרְבֹתָם לְאֵתִים, וְחַנִּיתוֹתֵיהֶם
לְמִזְמֵרוֹת--לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי חָרֵב, וְלֹא-
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. {פ}
- 1** The word that Isaiah the son of Amoz saw concerning Judah and Jerusalem.
- 2** And it shall come to pass in the end of days, that the mountain of the LORD'S house shall be established as the top of the mountains, and shall be exalted above the hills; and all nations shall flow unto it.
- 3** And many peoples shall go and say: 'Come ye, and let us go up to the mountain of the LORD, to the house of the God of Jacob; and He will teach us of His ways, and we will walk in His paths.' For out of Zion shall go forth the law, and the word of the LORD from Jerusalem.
- 4** And He shall judge between the nations, and shall decide for many peoples; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks; nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more. {P}

Time line of 'seventy years' of Bavel

YEAR ONE = 4th year of Yehoyakim -Nevuchadnezzar's rise to power (Yirm 25:1)

Year 7 = Galut Yehoyachin = 11th year of Yehoyakim - first wave of Exile

Year 18 = Galut Tzidkyahu - Temple destroyed - second wave of Exile

Year 43 - Yechezkel's vision of Temple (chapters 40-48)

Year 70 - Cyrus Decree - first return of the Exile w/Zrubavel (Ezra 1:1)

[building freeze for 18 years / Ezra 4:4-5]

Year 88 - Groundbreaking of Second Temple on 24 Kislev - Year 2 of Darius

[see Chagai 2:10-18 & Zecharya 1:12]

Year 92 - Construction completed on 3 Adar - year 6 of Darius / see Ezra 6:15

II. Two Models for Redemption:

Yirmiyahu - "Teshuva" first!

כ"ט - י כי-כה, אמר ה', כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה, אפקד אתכם; והקמתי עליכם, את-דברי הטוב, להשיב אתכם, אל-המקום הזה. ... יב וקראתם אתי והלכתם, והתפללתם אלי; ושמעתי, אליכם. יג ובקשתם אתי, ומצאתם: כי תדרשני, בכל-לבבכם. יד ונמצאתי לכם, נאם-ה', ושבתני את-שבותכם וקבצתי אתכם מפל-הגוים ומכל-המקומות אשר הדחתני אתכם שם....

Yechezkel - "Return to Israel" first!

ל"ו כב לכו אמר לבית-ישראל, כה אמר ה', לא למענכם אני עשה, בית ישראל: כי אם-לשם-קדשי אשר חללתם, בגוים אשר-באתם שם. כג וקדשתי את-שמי הגדול...

כד ולקחתי אתכם מן-הגוים, וקבצתי אתכם מכל-הארצות...

כה וזרקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם...

כו ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתו בקרבכם; והסרתי את-לב האבן, מבשרכם, ונתתי לכם, לב

כח וישבתם בארץ, אשר נתתי לאבותיכם; והייתם לי, לעם, ואנכי, ...בשור. כז ואת-רוחי, אתו בקרבכם אהיה לכם לאלהים

Part II. The challenge of instituting a 'new Jewish holiday'

What's necessary to establish an 'eternal' holiday

Should Purim for their generation, or eternal?

Core question - what we are we celebrating?

And how we celebrate - the special mitzvot

To answer those question, we turn to Megilla

& the two letters sent by Mordechi & Esther

The two letters in Esther chapter 9

A. The first letter: 9:20-23

כ וַיִּכְתֹּב מֹרְדֳכַי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר
בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ--
הַקְּרוּבִים, וְהָרְחוּקִים.

20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

כא לְקַיֵּם, עֲלֵיהֶם--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת
יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, וְאֶת יוֹם-
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה.

21 to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

כב כִּי־יָמִים, אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים
מֵאִיְבֵיהֶם, וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם
מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב;
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה,
וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְּנוֹת
לְאֶבְיָנִים.

22 the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day; that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

Note the eternal nature of this celebration:

כז קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם וְעַל-
זָרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא
יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם: **בְּכָל-שָׁנָה,
וּשְׁנָה.**

27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year;

Several questions:

Why an eternal celebration?

Why sending presents?

And most important, why the need for a second letter?

The second letter: 9:29-32

Why was it necessary? [If already accepted/ see 9:27]

What did the letter say?

כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת-
אֲבִיחַיִל, וּמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-
תִּקְוָהּ: **לְקַיֵּם, אֶת אֲגֵרַת הַפָּרִים הַזֹּאת--
הַשְּׁנִית.**

29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-שִׁבְעַ
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מִלְּכוֹת,
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: **דְּבַרֵי שְׁלוֹם, וְאַמֶּת.**

30 And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

לא לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה
בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מֹרְדֵכַי
הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ
עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-זָרְעָם: **דְּבַרֵי הַצּוֹמוֹת,
וְזַעֲקָתָם.**

31 to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

What are the **דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת**?

The introduction, or the content?

Also, what is the connection to the 'fast days?'

Ibn Ezra - points out the connection to Zecharya

וטעם דברי הצומות – על הנזכרים בספר זכריה (זכריה ח':י"ט):

שהן בתמוז ואב ותשרי וטבת.

והטעם כי קיימו היהודים על נפשם לשמח בימי הפורים

- כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם להתענות בימי אבלם -

Ibn Ezra seems to be explaining the Esther is referring to the Babylonian custom to fast on the 'Four Fast Days' to remember destruction of the First Temple, as mentioned in Zecharya, - and thus it provides a precedent for instituting a new custom - i.e. a 'non- Biblical' holiday

Let's examine this parallel to Zecharya, as Esther may be alluding to something deeper. - for there is an additional parallel between the 'second letter' & Zecharya.

יח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר. יט כה-אָמַר יְהוָה

צְבָאוֹת, צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם

הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית-יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, וּלְמַעֲדִים,

טוֹבִים; וְהָאֻמָּת וְהַשָּׁלוֹם, אָהָבוּ.

Critical question- re: methodology

Does Esther (or at least author of the Megilla) assume that the Jews are aware of this prophecy,

And if so, how does it relate to celebration of Purim?

Must consider date and purpose of this prophecy!

First quick review key events of "shivat tzion"

Year 1 of **Koresh** [see Ezra 1:1-7] -[Cyrus the Great]
the return of the Exile ("shivat tzion")

[**GAP** of 18 years / 'building freeze' /Ezra 4:4-5]

Year 2 **Daryavesh** - construction begins on 24th Kislev /Chagai 2:15

Year 4 - **Daryavesh** {Zecharya 7 & 8} -
Question from Exile re: keeping the 'fast days'

Year 6 **Daryavesh** [Ezra 6:14-15] - construction completed

Our source - An prophetic answer to a letter sent from the Exile
- how to relate to **Second Temple under construction!** i.e- if
there is a need to continue fasting

Sefer Zecharya, chapter 8 - Year 4 of King Darius

A. The hope for "shchina" to return to Second Temple

זכריה פרק ב' / יד רְנִי וְשִׁמְחִי, בַּת-צִיּוֹן--כִּי הִנְנִי-בָּא וְשֹׁכְנֹתַי בְּתוֹכָךְ..

As it was the most recent prophecy to the Exile.
 Could this explain "mshloach manot"?

Zecharya chapter 8	Esther chapter 9
<p>טז אלה הדברים, אשר תעשו: דברו אמת, איש את-רעהו- אמת ומשפט שלום, שפטו בשעריכם. יז ואיש את-רעת רעהו, אל- תחשבו בלבבכם, ושבעת שקר, אל-תאהבו: כי את-כל-אלה אשר שנאתי, נאם-ה'. יח ויהי דבר-ה' צבאות, אלי לאמר. יט כה-אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית- יהודה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו.</p>	<p>..והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינים.... (כט) ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרת הפרים הזאת השנית. (ל) וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת. (לא) לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם.</p>

If our assumption is correct,

There may be additional connections between this prophecy and
 Megillat Esther!

Let's read the final words of this prophecy,

The great hopes for Bayit Sheni !

D. Even 'other nations' will come to Jerusalem in search of God

כ כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת: עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים, וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת. **20** Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities;

כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל-אַחַת לֵאמֹר, נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה, וּלְבַקֵּשׁ, אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת; אֵלֶיךָ, גַּם-אֲנִי. **21** and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also.

כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים, לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם, וּלְחַלּוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה. **22** Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. {S}

כג כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, בַּיָּמִים הַהֵמָּה, אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אָנָשִׁים מִכָּל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם; וְהִחְזִיקוּ בְּכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר, נֵלְכָה עִמָּכֶם-- כִּי שָׁמַעְנוּ, אֱלֹהִים עִמָּכֶם. {ס} **23** Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.

Re-examining Megilat Esther - in light of Chagi/ Zecharya

A. The strange details in chapter 1 -

International ramifications of a Queen not obeying

אסתר פרק א

...? והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים

B. A strange 'Jewish (?) name', and genealogy back 4 generations

אסתר פרק ב **ה** אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה; וּשְׁמוֹ מְרַדְכָּי, בֶּן יֵאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶּן-קִישׁ-- אִישׁ יְמִינִי.

ו אֲשֶׁר הִגְלָה, מִירוּשָׁלַם, עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ, עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה-- אֲשֶׁר הִגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל.